

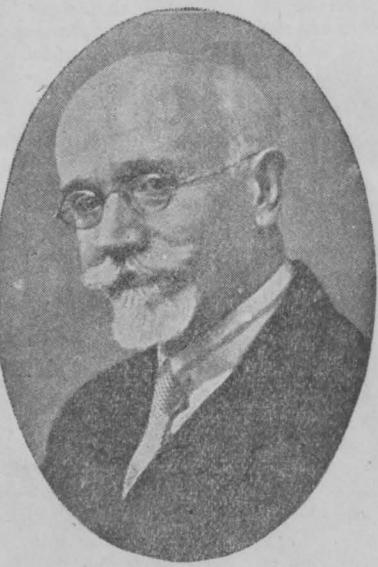
A black and white portrait of Ioannis Sfakianakis, an elderly man with a full white beard and mustache, wearing glasses and a dark suit. The portrait is set within a circular frame.

Βέντα (*ravt.*) Ἰσχυρὰ σχοινία τοῦ ἔξαρτισμοῦ τῶν πλοίων ἐκ σύμματος συνήθως. Οὕτως ὁ ἐπίτονος τοῦ προβόλου καλεῖται βέντο τοῦ μπομπορέσον, οἱ δὲ ὁρθωτὴρες τῆς κέρκου ἡ τῶν ἐπωτίδων, βέντα τῆς ὁράτας ἡ τοῦ καπονιοῦ.

Βεντήρης Γεωργίος. Ανθυπολοχαγός του πεζικού, φονευθείς την 15 Ιουλίου 1913 εἰς τὴν μάχην τῆς Κρέσνας. **A.N.K.**

Βεράτιον. Πόλις τῆς Ἀλβανίας, κειμένη παρὰ τὴν δεξιὰν ὁδηγὸν τοῦ Ἀψου (Οὐζούμη ή Βερατιανὸν), πρωτεύουσα τῆς περιοχῆς τῆς Μουζακιαῖς. Ἐχει περὶ τοὺς 15.000 χιλιόνων, ὅν περὶ τὰς 8.000 εἶνε ὀρθόδοξοι χριστιανοί, οἱ δὲ λοιποὶ μουσουλμάνοι. Υπὸ τῶν ἀρχαίων ἐκαλείτο καὶ Ὁρεστιάς, βραδύτερον δὲ Ἀντιπάτρεια, Λευκὴ Πέτρα, Σκάμπεις, καὶ τέλος Βηρυτός, ηις ἀνακαυνισθεῖσα ὑπὸ τῆς Πουλγερίας, ἀδελφῆς Θεοδοσίου τοῦ Μικροῦ, μετανομάσθη Πελεχεριούπολις (ἔτη 425). Ο Σέρβος βασιλεὺς Στέφανος Δουσιανὸς καταλαβὼν τὸ Β. τῷ 1345 ἔδωκεν αὐτῷ τὸ ὄνομα «Βέλα—Γράς» (Λευκὴ Πόλις), ἐξ οὗ νῦν καλείται Βελέγραδα ὑπὸ τοῦ ἑλληνικοῦ Πατριαρχείου, ὁ δὲ Ὁρθόδοξος μητροπολίτης Β. καλείται «Βελεγράδων». Τὸ Β. ὑπῆρξε κατὰ τὸν μεσαίωνα κέντρον ἑλληνικοῦ πολιτισμοῦ. Υπήγειτο ὑπὸ τοὺς Ἀγγελίους Κομνηνούς τοῦ Δεσποτάτου τῆς Ἡπείρου. Είτε περιήλθεν εἰς τὴν κατοχὴν τοῦ βασιλέως τῆς Σικελίας Μαμρόνεδου. Τῷ 1274 ἐπανεκτήθη ὑπὸ τῶν Παλαιολόγων τοῦ Βυζαντίου. Τῷ 1330 ὁ Ἀνδρόνικος Παλαιολόγος, ὃν γῆν μισθοφόρους Τούρκους, ἐτιμώρησε τοὺς ὀρειβίους Ἀλβανούς, οἵτινες ἐλεγάτον τὰ περίχωρα τοῦ Β. Τῷ 1345 κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Σεφάνου Δουσιανού, θραπέλεως τῶν Σέρβων, ὅποτε ἡ πόλις ὑπέστη λεηλασίαν ὑπὸ τε τῶν Σέρβων καὶ ὑπὸ τῶν πρὸς βοήθειαν αὐτῶν δραμόντων βλάχων τοῦ χ. Δούσιαρι, κειμένου Α. τοῦ Βερατίου, ἐπὶ τῶν πρὸς Β. κλιτύων τοῦ ὄνος Μπόφνια. Τῷ 1360 τὸ κάστρον τοῦ Β. κατελήφθη ὑπὸ τοῦ Μιάλσα, καταγομένου ἐξ ἀρχοντικοῦ γένους τοῦ Μαυροβουνίου, είτα δὲ ὑπὸ τοῦ Καρδολού Τόπια, Ἀλβανοῦ πρίγκηπος, καὶ τέλος ὑπὸ τοῦ Μῆροζε Ζάρχου, υἱοῦ Σέρβου Στρατηγοῦ. Κατὰ Ιούνιον τοῦ 1417 ἐγένοντο κύριοι τοῦ Β. οἱ Τούφοι, οὓς δὲν κατέρρυθσε βραδύτερον νά ἐκδιώξῃ ὁ Γεώργιος Καστριώτης ἢ Σκεδέμπετρες. Ἐπὶ Τουρκοκρατίας ἡ πόλις διετήρησε τὴν ἀρχαίαν σημασίαν καὶ ἀκμὴν αὐτῆς. Πολλοὶ ὑπῆρχαν οἱ σημαίνοντες ἐκ Β. Ἀλβανοὶ μιτέδες καὶ παπάς· οἱον δὲ Μουζάκης ὁ Ἰμαγὴλ πασᾶς Βαλιαμπέμπετς, ὁ Ἀχιμέτ Κούρτ (1760), διορισθεὶς ὑπὸ τῆς Υ. Πύλης Δερβέναγας ἦτοι ἐπόπτης τῶν στενῶν καὶ ὄδῶν καθ' ὅλην τὴν Θεσσαλίαν, Στερεάς Ἐλλάδας καὶ Ἡπείρου, καὶ δοτεῖς ἐπὶ μαχών ἥτο ἐχθρὸς τοῦ Ἀλῆ Πτοσᾶ τῶν Ιωαννίνων (1785). Τὸ Β. ἐκυρίευσεν δὲ Ἀλβανὸς ἀπαντάτης Γκιουλέζας τῷ 1849. **N.K.S.**

Αλαράνος επαναστάτης ή κιουσκέπης το 1845. N.K.Z.
Βέρβενα. Χωρίς της ἐπαρχίας Κιουσφίας τοῦ νομοῦ Ἀρκαδίας,
ὅπου κατὰ Μάρτιου 1821 ὑπὸ τὸν Ἐπίσκοπον Βρεσθένης Θεόδωρον
τον. Σαρηγιάννην, Παναγιώτην Ζαφειρόπουλον, Κωνσταντίνον Μαυρο-
μάχλητην και Κοντάκην συνεκεντρώμηταν 1500 ἀγωνισταὶ και ὡχυρῶν
θησαν, κτίσαντες τέσσαρα πάγκους. Τὴν 17 πόδης 18 Μαΐου 1821 δε-
κακισχήτησι Τούρκοι ἐκ Τριπόλεως προσέβαλον τὰ Βέρβενα, ἀποζου-
σθέντες δῆμος ὑπεκώρησαν. A.N.K.

Βέργα Αλμυρού. Ἀποκαλείται οὗτως λιθόδιμητον δχύρωμα εγερθὲν κατ' Ιούλιον 1826 παρὰ τὸ μικρὸν χωρίον Ἀλμυρὸν τῆς τικῆς Μάνης, κείμενον δὲ εἰς στενωπόν, ἥντις σχηματίζεται : ἀφ' ὃς μὲν ὑπὸ τῆς ἀνατολικῆς ἀκτῆς τοῦ Μεσσηνιακοῦ κόπολον ἐρεύνεται δὲ ὑπὸ τῶν ἀποτόμων καὶ βραχαδῶν δυτικῶν κλιτών ὑψηλοῖς τερείσματος τοῦ Ταύγετου, καλουμένου δρόσου Καλαθίου ἡ τῆς Σεσσας. Ἡ στενωπὸς αὕτη, ἡς τὸ πλάτος δὲν ἐπερβαίνει τὰ 300 πετού μέτρα, ἀποτελεῖ μοναδικὴν εἰσόδον πρὸς τὴν Δυτικὴν Μάνην αρχαῖαν Οἰτόλου) ἀπὸ τοῦ μεσσηνιακοῦ πεδίου, καὶ δύναται νὰ θεωρῇ ὃς ἔχουσα πλάτοσι πλειοῦ, τὴν θάλασσαν πρὸς δυσμάς, καὶς βραχώδεις δυσαναβάτους κλιτιάς τοῦ Καλαθίου πρὸς ἀνατολάς. αἰγύπτιος Ἰβραήμ πασᾶς, κατὰ τὴν εἰρημένην ἐποκήν, εἶχε προσλέση εἰς ὑποταγὴν τὸν Γεωργάκην Μαυρομιχάλην, δοτὶς ὅμως ἀπέσυνεν ὑπερόφραντας τὴν τοιωτίν τρόπτασιν. Οργισθεὶς ἐκ τούτου δραῆμι ἔξεστοπάτευσε μετά 7000 πεζῶν ἡ ἐπέων ἐκ Καλαμῶν κατὰς Μάνης. Ἀλλὰ παρὰ τὸ χωρίον Ἀλμυρόδιο συγκεντρωθέντες περίπου 300 Μανιάταις ὑπὸ τὸν Γεωργάκην Μαυρομιχάλην, ἔφραξαν τὴν στενὴν ἐκείνα διόδον διὰ προσείρου λιθοκιτίστου δχυρώματος, διγκονὸς ἀπὸ τῆς παραλίας μέχρι τῶν ὑπερισχυῶν τοῦ Καλαθίου, καὶ ἀπέσυναν τρεῖς διαδοχικὰς μανιώδεις ἐπιθέσεις τῶν πίγυπτίων κατὰ τωπὸν. Ἐπεξήγησε τότε ὁ Ἰβραήμ νὰ παρακάμψῃ τὸ δχύρωμα τοῦτο, ἀλλὰν τοὺς ἀμυνομένους ἀπ' ἀνατολῶν διὰ τῶν βραχαδῶν κλιτών τοῦ Καλαθίου, ἀλλὰ καὶ πάλιν ἀπέτιχεν ἡ τοιωτή προσπάθεια μετά γύρων ἀπωλεῖται τῶν αιγυπτίων, καίτοι ἡ τοιωτή τετάρτη ἐπίτιχες εἰληστή συνοδευθῆ διὰ συγχρόνου ἀπασχολήσεως κατὰ μετόπον (ἀπὸν Β.Δ.) καὶ διὰ τοῦ πρὸς δύο βρικίων ἀπὸ τῆς θαλάσσης (ἥτοι Δ.). Πεισμόνως ἐπιδιώκων τὴν καθυπόταξιν τῆς Μάνης ὁ Ἰβραήμ τεφάσιος τούτη νὰ ἐνεργήσῃ ἀπόβασιν 1500 αιγυπτίων πεζῶν νοιτώρων εἰς Δηρόν, μαθῶν δὲ οἱ Μανιάται εἰλούν δράμει εἰς Βέργαν διὰς ἀμυναν τῆς ἐσαυτῶν χώρας. Τὸ ἀποβιβασθὲν τοῦτο εἰς Δηρόν δῶμα προήλατε πρὸς τὰ Τσαπαλιανά, ἀλλὰ κανονιοβολῆθεν ἐκεῖθεν προσβιληθὲν συγχρόνως ὑπὸ ἐτέφων προσδραμόντων ἐκ τῶν πέμπτων οἰρῶν Μανιατῶν, ἐνισχυθέντων καὶ ὑπὸ δρεπανήφρων γυναικῶν, στραγκάσθη, μετά δεινῆν πάλην, κατατροπωθὲν, νὰ ὑποχωρήσῃ καὶ πενυμένως ἐπιβιβασθὲν ἐκ νέου ἐπὶ τῶν πλοίων ν' ἀπέλθη. Οὐδοῦμι διέταξε τότε νέαν λυσσώδη κατὰ τοῦ δχυρώματος τῆς Βέργης ἔφοδον τῶν αιγυπτίων, ἀλλὰ καὶ αὕτη ἀπέτιχεν οἰκτρῶς ὡς καὶ προηγούμεναι. Οὕτως ὀλοσχερῶς ἀπέτυχεν ἡ κατὰ τῆς Μάνης ἐκπρατεία τοῦ Ἰβραήμ πασᾶ, χάρις δὲ εἰς τὴν ἀνδρείαν τῶν Μανιατῶν καὶ τὸν ἡρωϊσμὸν τῶν Μανιατισῶν καὶ εἰς τὸ περιήφημον λιθότιστον δχύρωμα ἐκεῖνο τῆς Βέργας Ἀλμυροῦ, οὗ ἔτι καὶ νῦν σφέντων ξενανὸν μέρος, τὸ ἔδαφας τῆς Μάνης παρέμεινε μέχρι τέλους ἀλώτων ἀπὸ πάσης τουρκικῆς ἐπιδρομῆς.

Βεργαλλίτη ή **Βεργαλλίτις** (*Πυροτ.*) Ούσια πλαστική έχουσα ώς ιδιότητας καθιστάσας αύτήν την πρόσφατον πρός έμφραξιν διά την ηγρά και την άρεια, έντος των χαλωτηρίων των πυροβόλων οπιντοχή εις τριβάς, πιέσεις, ψηφιλάς θερμοχρασίας, άναπτυσσομένας πάντα την φολήν κ.τ.λ.). Χρησιμοποιεῖται υπό μορφή δακτυλίων ή στραγκύκλων εἰς τους έμφρακτήρας των χαλινωτηρίων και ἐπανατάσιν των νέων ήμιαν πυροβόλων Schneider, εἰς τὰς ίδραντιλίας και τις φιάλας πεπιεσμένου αερίου. Έφ' ὅσον εὐθύκεται ἐν καλῇ καταστάσει ἔχει υψηλή πλαστική, ούσα κατά τις σκληροτέρᾳ του καστούνται. Αναδιπλουμένη δέον νά μὴ παρουσιᾶται εἰς τὴν ἔξτερεικήν αιφάνειαν ουγμάς, ἀφιεμένη δὲ ν' ἀναλαμβάνῃ τὸ ἀρχικὸν αὐτῆς γῆμα. Αἱ ίδιότητες αὗται διμοις σὺν τῷ χρόνῳ ἀπόλλυνται τῇ ἐπιτάσει του ἀτμοσφαιρικοῦ ἀέρος, τοῦ λικανού φωτὸς καὶ τῆς θερμότητος. Διὰ τῆς καλῆς διθενὸς συντηρήσεως αὐτῆς δέον νά ἐπιδύκεται ἀχρήστευσίς της δύσον τὸ δυνατὸν βραδύτερον. Πρός τοῦτο ἀπαντά ἐκ β. ἀγταλλακτικά, συγκεντρώμενα κατά πυροβολαρχίαν, ἔγκυτοι ζυνταιται ἐντὸς λευκοσιδήρου κιβωτίου πλήρους καθαρᾶς καὶ ἀνύδρου λανολίνης, φρασματικού δὲ ἀεροστεγεώς. Τίνα χρησιμοποιηθῆται τὰ ταῦτα ή β. καθαρίζεται ἐκ τῆς ἐπικαθημένης λανολίνης διὰ διαματος δεξιοῦ αιθαλίου. Ποιοτικὸς ἔλεγχος κατὰ τὰς παραλαβάς. Παντούσιασται ἐν σχήματι πλακῶν. Ἐκάστη μερὶς ἀπαρτίζεται ἐκ πλακῶν συνολικοῦ βάρους τὸ πολὺ 500 χιλ. γ. μ. Ο ἔλεγχος περιλαμβάνει μηχανικάς, φυσικάς καὶ χημικάς δοκιμάς, αἵτινες δέον νά επιτελοῦνται ἐπὶ πλακῶν ὑποστατού τοῦ τολδάκιστον πρὸ δικταπέραν τὴν ησησιν υπὸ πλέσιν. 1) **Μηχανικαὶ δοκιμαὶ** Δέον νά ἔκτελλονται υπὸ θερμοχρασίαν 10°—20°. α) **Δοκιμὴ** διὰ σκληρούμετρου. Μετρᾶται ἐπὶ 30 εἰδυδυσις σφαίρας ἐκ βεβαμμένου χάλυβος, διαμέτρου 5 χιλ., περιτομένης διὰ βάρους 2400 κ.γ.μ. Η δοκιμὴ ἔκτελεται ἐπὶ τεσσάρον κυλίνδρον διαμέτρου 30 χιλ., ἀποκοποτομένου ἐκ τεσσάρων πλακῶν πάχους τοῦ τολδάκιστον 10 χιλ. Διὶ ἔκαστον κύλινδρον μετρῶνται τέσσαρες εἰδοδύσεις, η δὲ μέση τιμὴ αὐτῶν δέον νά περιλαμβάνηται μετξ 1—1,30 χιλ. β) **Δοκιμὴ συντεχοῦς** ἔλεγχος. Κατ' δύοιον τοῦ ποτού μεταβάνονται τέσσαρες δακτύλιοι διαμέτρου 100—110 χιλ. καὶ πάχους 5 χιλ. είτα εἰς ἔκαστον καὶ ἐπὶ κατ' φανοῦς μέρους καρφίσσονται ἄλλα βραδείας καὶ συνεχοῦς περιστροφῆς κυλίνδρων περὶ τὸν ἄξονα τῶν, διαμέτρου 19 χιλ. Τὸ δεῖγμα δέον πρόπει τὸν κοπῆν υπὸ βάρους πετωτέρου τῶν 0,500 χιλ. κατὰ τετραγωνικὸν κυλινδρὸν τῆς μετρητῆς, η δὲ ἐπιτυγχανούμενή ἐπιμήκυνσις νά γίνεται τοῦ τολδάκιστον 130%. Η συνθήκην ταῦτην δέον νά ἐπιτηδώσωσι τοῦ τολδάκιστον οἱ τρεῖς κιτύλιοι. Διὶ πλάκας μικροτέρου πάχους δὲ ἔλεγχος ἔκτελεται ἀναγραφῶς τοῦ πάχους αὐτῶν. γ) **Δοκιμὴ συμπιέσεως.** Χρησιμοποιοῦνται σταράρες κύλινδροι ἀποκοποτομένοι ἐκ πλακῶν πάχους περίπου 20 χιλ. Εκατοστος κύλινδρος συνθλίβεται βραδέως εἰς τρόπον, ὥστε υπὸ πλέσιν 2800 χιλ. κατὰ τετραγωνικὸν ἔκαστον τῆς τομῆς τῆς μετρητῆς μετρητοῦ τὸ ἀρχικὸν τοῦ κυλίνδρου νῆφος νά ἐλαττωθῇ κατὰ τὰ 70%. Τὸ μέσον ψήφος μετρᾶται τῷ βοηθείᾳ μικροῦ ἐκ παραφίνης κα-